

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **D.Č.**, proti žalovanému: **Ředitel policie ČR, ředitelství služby cizinecké policie ČR** se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci odvolání žalobce ze dne 25.1.2005 podaného proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.11.2004, vydaného pod číslem 2052/2004, s číslem spisu 134,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne 24.4.2010 a doručenou Městskému soudu v Praze dne 27.4.2010, domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného ve věci odvolání žalobce ze dne 25.1.2005 podaného proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.11.2004, vydaného pod číslem 2052/2004, s číslem spisu 134, ve věcech služebního poměru.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 1.3.2011, čj. 10 A 11/2011- 23, doručeným žalobci dne 16.3.2011, byl žalobce vyzván, aby odstranil nedostatky žaloby ze dne 24.4.2010 tak, že uvede, kdy a jak vyčerpal prostředky k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), kdy uplynula lhůta k vydání rozhodnutí (§ 80 odst. 1 s.ř.s.), v jakém řízení se žalobce domáhá vydání rozhodnutí (§ 79 odst. 1 s.ř.s.) a doplnil náležitosti žaloby ve smyslu ust. § 80 odst. 3 písm. a), b) , c) a d) s.ř.s.).

Podáním ze dne 28.3.2011, doručeným soudu dne 29.3.2011, žalobce v reakci na usnesení soudu ze dne 1.3.2011 doplnil žalobu a uvedl, že prostředky na ochranu proti nečinnosti vyčerpal podáním ze dne 18.12.2009 zaslaným žalovanému, jenž jej obdržel dne 22.12.2009.

Před vydáním meritorního rozhodnutí je soud povinen vždy zkoumat, zda-li jsou splněny podmínky řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu stanovené v ust. § 79 a násl. s.ř.s.

Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle § 79 odst. 2 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.

Soud se proto nejprve zabýval otázkou, zda je splněn předpoklad, že žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně před nečinností.

V daném případě se řízení před správními orgány řídí ustanoveními zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, který obsahuje prostředky pro ochranu před nečinností v ustanovení § 80 správního řádu. Podle tohoto ustanovení je příslušným k vydání opatření proti nečinnosti správní orgán nadřízený nečinnému správnímu orgánu.

Ze spisového materiálu předloženého žalovaným soudem ovšem vyplývá, že žalobce nevyčerpal prostředky, které správní řád stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti. Žalobce neuvádí, že by se na nadřízený orgán žalovaného obrátil s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Žalobce uvedl, že se obrátil na žalovaného, nikoliv tedy na nadřízeného žalovaného, podáním ze dne 18.12.2009. V podání však nespecifikuje rozhodnutí, proti kterému mělo být podáno odvolání, výslovně uvedl: „Svou žádostí jsem usiloval o vydání rozhodnutí, které určí platnost nebo neplatnost rozhodnutí mé Žádosti o uvolnění ze služebního poměru příslušníka Policie ČR.“. Z obsahu podání jednoznačně vyplývá, že nepoukazoval na nečinnost ve vztahu k odvolání ze dne 25.1.2005 podaného proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.11.2004, vydaného pod číslem 2052/2004, s číslem spisu 134, ve věcech služebního poměru. Soudu nezbylo než konstatovat, že žalobce nevyčerpal prostředky, které mu správní řád stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. stanovuje, že žalobu na ochranu nečinnosti může podat jen ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k jeho ochraně před nečinností. Žalobce přitom tyto prostředky nevyčerpal, a není tedy oprávněnou osobou k podání žaloby. Za těchto okolností se soud nemohl zabývat žalobou po věcné stránce.

Dále je třeba připomenout, že v řízení ve věcech služebního poměru jednají a rozhodují jménem státu služební funkcionáři. V dané věci je podle žalobního tvrzení nečinným správním orgánem ředitel policie ČR, stojící v čele Ředitelství služby cizinecké policie ČR. Je tedy třeba zodpovědět otázku, zda existuje orgán nadřízený policejnímu prezidentovi jako služebnímu funkcionáři, který je podle žalobního tvrzení nečinný. Na tuto otázku dává jednoznačnou odpověď ust. § 2 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o služebním poměru). Podle tohoto ustanovení ve věcech služebního poměru příslušníků jedná a rozhoduje jménem státu ředitel bezpečnostního sboru, není-li dále stanoveno jinak. V rozsahu jím stanoveném jedná a rozhoduje též vedoucí organizační části bezpečnostního sboru¹.

Podle § 2 odst. 6 je nadřízený ředitel bezpečnostního sboru služebním funkcionářem.

Podle § 190 odst. 6 je odvolacím orgánem je služební funkcionář nadřízený služebnímu funkcionáři, který napadené rozhodnutí vydal.

Nadřízeným služebním funkcionářem ředitele Služby cizinecké policie ČR, který je pověřen vedením Ředitelství služby cizinecké policie, jakožto útvaru s působností na celém území ČR, je policejní prezident ČR.

Nevyčerpání prostředků k nápravě dle § 80 správního řádu představuje absenci nezbytné podmínky řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2007 čj. 7 Ans 1/2007, publikováno ve Sbírce NSS pod č. 1683/2008) a je důvodem k odmítnutí žaloby.

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že nevyčerpání prostředků k nápravě je i v projednávané věci důvodem k odmítnutí žaloby. Je třeba připomenout, že i na řízení ve věcech služebního poměru se podpůrně použije správní řád (viz rozsudek NSS ze dne 21. 9. 2011 čj. 3 Ads 79/2011-62). I v řízení ve věcech služebního poměru tak přichází do úvahy aplikace § 80 správního řádu.

Soudu proto s ohledem na výše uvedené nezbylo než postupovat podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a návrh odmítnout (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 2 Ans 4/2007-53 ze dne 25. 7. 2007, publikován pod č. 1348/2007 Sb. NSS).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst.3 s.ř.s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, je-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. října 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu